

OZVĚNY

ONDŘEJOVA , TŘEMBLAT A TURKOVIC

Číslo 2, květen 2009

Vydává obec Ondřejov

JARNÍ MEDITACE

Mám na dvorku aljašskou borůvku. Geny jí napovídají, co má udělat, aby plně prožila jaro i léto, totiž aby včas vytvořila květ i plod a dovedla jej do zralosti. Zatímco v koutech za vrátky ještě leží sníh, borůvka neohroženě vyživuje své kulaté pupeny. Prasestry v její arktické domovině to dělají také tak. A pokud jim pupeny neukousne nějaký sob, dožijí se v krátkém polárním létě i plodů.

Drsná příroda se v lidském životě dá připodobnit k drsným ekonomickým podmínkám. Jsme v případě potřeby připraveni rychle a účelně připravit své pupeny vykvést a dozrát? Zkušenost praví, že čím civilizovanější společnost, tím více nezralosti. Není výjimkou třicetiletý muž či žena, kteří jsou stále plně závislí na milujících rodičích. O co víc se prodlužuje doba dětství, o to víc se zkracuje doba zralosti. Co však je to ta zralost? Zkráceno na dvě slova: umění dávat. A ať chceme nebo nechceme, teprve uměním dávat se jedinec stává potřebnou součástí společenství.

Nesamostatný, závislý tvor není připraven zvládat drsné vichřice života a každá hromádka sněhu mu nutně musí nahnat strach. Takový človíček je přesvědčený o svých vlastních právech, o povinnosti druhých mu naplnit všechny jeho požadavky, ať to stojí, co to stojí. A tak jedinec, obec či národ reagují na potíže křikem a žadoněním místo toho, aby sami převzali svůj díl odpovědnosti a konečně začali něco dělat. Nemůžeme od nich očekávat, že zatnou zuby a budou dál prohrnovat cestu, že najdou velkorysý pochopení i pro toho nejprotivnějšího z lidského plemene. Že nebudou k jiným přistupovat jako k soupeřům v ringu. Že si dokáží vážít sami sebe a své svobody a nebudou ochotni s těmito hodnotami obchodovat.

Pěkné pozvání do jara, řeknete si. I když to kolem ještě na jaro vůbec nevypadá, moje kamčatská borůvka v tomto okamžiku nalévá do svých dětí v lesklých kabátcích životadárnou sílu. Ale rychle je také donutí vykvést a dozrát, aby splnily smysl svého bytí. Jako každý rok, i letos se jí obdivuji a přeji nám, abychom měli něco z její moudrosti.

Jana Pohanková

Spáček

Josefe, udělej z té postele krok,
Jaro je tady jednou za dlouhý rok.

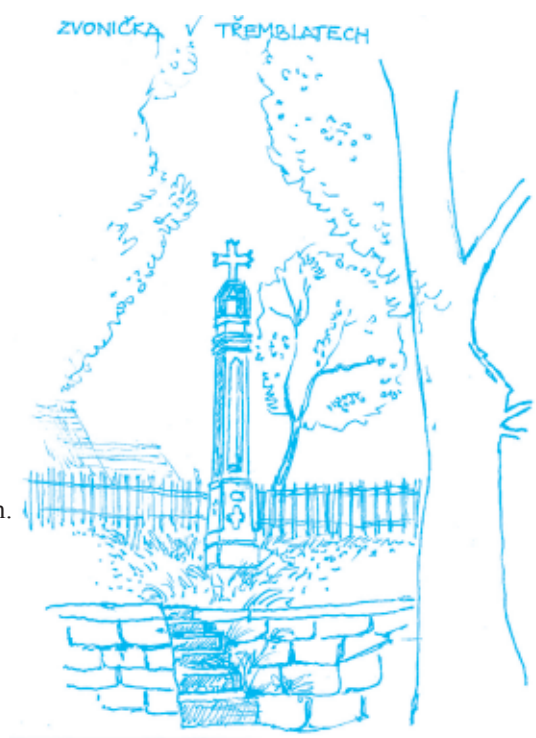
Už vstávám a snídani do sebe dávám.

Když pak vyšel ven,
zaslechl, že pršet má celý den.

Tak se vrátil domů,
a teď spí tam celou dobu.
Ondřej Pešata, 5. třída

Květy višně

CO SE DĚJE V OBCI

V březnu začala **rekonstrukce kulturního domu**. V době, kdy píšu tento článek, je už hotova většina bouracích prací, jsou namontována okna, zasazeny ocelové traverzy pro podchycení balkonu, provádějí se instalatérské a zemní práce. S firmou Albet jsme velmi spokojeni, pracují dobře a vycházejí vstříc i požadavkům na zachování provozu v sále a v 1. patře. Bohužel rekonstrukce se nedá dělat bez hluku, prachu, bez občasných vypnutí proudu a omezení normálního života v budově. Za všechny tyto nepříjemnosti se omlouváme.

Dotace na rybník. Od posledního čísla Ozvěn jsme se dozvěděli dvě dobré zprávy. Ta první je, že jsme dostali dotaci přibližně 1,8 mil. Kč z Operačního programu životní prostředí na odbahnění a rekonstrukci rybníku u areálu ZD. Práce na rybníku v areálu by měly začít letos na podzim. **V této souvislosti prosím všechny obyvatele Družstevní a Choceradské ulice, aby prověřili, jestli jejich žumpa nemá přepad do potrubí na dešťovou kanalizaci nebo jestli tam vypouštějí odpad z pračky, dřezu apod.** Dešťová kanalizace z této části obce je totiž celá svedena do rybníku a to je v pořádku, protože rybník má být napájen dešťovou vodou. V pořádku ale není, když v dešťové kanalizaci, a tedy nakonec v rybníku, končí splašky z umývadla nebo dokonce ze záchodu. Já vím, že vyvážet žumpu stojí peníze, ale určitě žádný Ondřejovák nechce šetřit tak, že nakonec budou po odbahněném a vyčištěném rybníku zase plavat záchodové papírky.

Další dotace na Obecní dům. Druhou dobrou zprávou je, že nám MAS Říčansko schválila dotaci přibližně 1,3 mil. Kč na rekonstrukci sociálních zařízení a rekonstrukci a vybavení prvního patra v Obecním domě. Na definitivní potvrzení musíme ještě počkat do června nebo července, protože projde ještě kontrolou na organizaci SZIF, ale pravděpodobnost, že dotaci dostaneme, je velmi vysoká. Přibližně polovina z ní půjde na rekonstrukci sociálních zařízení v přízemí - tuto rekonstrukci už provádíme, dotace nám tedy ušetří peníze, které bychom jinak dali z obecní kasy. Druhá polovina dotace půjde na celkovou rekonstrukci 1. patra (záchody, sprchy, elektrické rozvody a svítidla, podlahy, malby, výměna dveří a další podobné práce) a na vybavení SKC (počítače, přebalovací pult pro malé děti, nábytek) – tato část rekonstrukce nebyla předtím plánována, ale zaplat' pánbůh, že ji už také uděláme, že kulturní dům bude už zmodernizovaný celý a nezůstanou nám už resty na příští léta. Vždyť víme, v jakém stavu byly například záchody a sprcha v prvním patře.

Nedostali jsme dotaci z PRV. Další zpráva je ale špatná: dotaci z Programu rozvoje venkova (PRV) na kanalizaci, čističku a kousek vodovodu, celkem 29 milionů, jsme nedostali. Dalo se to čekat, rozdělovalo se na celou republiku jen asi 650 mil. Kč a to by vystačilo jen asi 20 akcí jako ta naše. Ale samozřejmě to budeme zkoušet i nadále. Problém je, že z evropských fondů můžeme na vodovod a kanalizaci čerpat jen prostřednictvím PRV a tam je vždycky takto málo peněz. (Obce s více než 2000 obyvateli mohou na vodovody a kanalizace žádat z Operačního programu životní prostředí, kde je peněz daleko víc. My máme jen asi 1160 obyvatel, a proto z tohoto programu na vodovody a kanalizace žádat nemůžeme.) Druhou možností, kterou budeme zkoušet, je získat peníze z českých národních zdrojů prostřednictvím Ministerstva zemědělství. Tam je zase problém v tom, že tyto dotace pokryjí jen polovinu nákladů, a druhou polovinu musíme dát z vlastních peněz (zatímco evropské dotace jsou 90procentní). To znamená, že za stejné peníze z obecní kasy postavíme daleko méně. Přitom náklady na postavení kanalizace, čističky a vodovodu pro celou obec jsou spočítány na skoro 200 milionů korun.

Rekapitulace získaných dotací. Od počátku volebního období

jsme už na dotacích dostali přiděleno okolo 7,3 milionů korun: zateplení KD a tepelné čerpadlo 2,28 mil., zateplení školky 0,9 mil., odbahnění rybníku 1,8 mil., druhá část rekonstrukce KD 1,3 mil., radary 0,14 mil., veřejné osvětlení 0,26 mil., okna do školy celkem 0,6 mil. Další dotace je prakticky jistá: jde o 79 837 Kč na zřízení kontaktního místa Czech Point na našem obecním úřadě - pak bude náš úřad na požádání vydávat výpisy z katastru, z rejstříku trestů, z registru řidičů (trestné body) apod.

V dubnu jsme podali další tři žádosti a čtvrtou podáme v květnu. První byla žádost o 41 000 Kč na prořezání památných lip před kostelem, protože ty už hrozí ulomením a pádem větve; tato žádost byla přesunuta do podzimního kola. Druhá byla žádost o 1,75 mil. Kč z programu FROM Středočeského kraje na rekonstrukci střechy staré školní budovy a rekonstrukci podkrovní učebny. Na staré části budovy je totiž eternit pravděpodobně z roku 1950, dnes už křehký jako perník. Nad podkrovní učebnou v nové části budovy (z r. 1985) je sice střecha zachovalá, ale zatéká tam okolo střešních oken a učebnu je třeba zateplit. Třetí podaná žádost je na Fond obnovy památek Středočeského kraje o 260 000 Kč na restaurování části pomníku sv. Ondřeje na náměstí v Ondřejově (některé zajímavé informace o tomto pomníku napíšeme v následujícím čísle Ozvěn). A konečně čtvrtou žádost podáme do poloviny května na Fond životního prostředí Středočeského kraje: o necelých 7 mil. korun na čističku odpadních vod. Jako všechny žádosti o dotace, i tyto mají nejistý (možná dost nejistý) výsledek. Ale zkusit se to musí.

Připadá mi někdy, že už skoro nedělám nic jiného než žádosti o dotace, a nemám z toho radost. Kdyby obec dostávala víc peněz z daňových příjmů, nebyli bychom tak závislí na dotacích a mohli bychom se víc věnovat i jiným problémům, které nás pálí.

Rekonstrukce dosavadního sídla obecního úřadu na školní družinu. Jakmile se obecní úřad přestěhuje z budovy zdravotního střediska do zrekonstruovaného Obecního domu, začnou v jeho dosavadním sídle vedle zdravotního střediska také stavební práce: bude se tam připravovat místo pro školní družinu. Jednak se probourá příčka mezi dvěma kancelářemi úřadu, aby se tam zřídila pěkná velká herna pro děti, za druhé se úplně přestaví záchody a umývárny, které jsou dnes už v bídném stavu, a za třetí se udělá jednotný vchod do družiny v přízemí a do třídy v patře (nebude se už chodit zadem). Samozřejmě to všechno bude stát další peníze. Obec ale musí svůj majetek udržovat tak, aby byl v dobrém stavu, a nemůžeme ho nechat stále na úrovni z doby před 35 lety. Do družiny budou chodit naše děti a chceme, aby si hrály v pěkném prostředí. Obec už po mnoho let věnuje velkou pozornost stavu budov, v kterých působí škola a školka - připomeňme novou střechu školky (2003), rekonstrukci sálu obecního domu na tělocvičnu (2005), rekonstrukci sociálních zařízení ve školce (2006), výměnu oken ve škole (2007, 2008), zřízení nové herny ve školce (2008), zateplení školky (bude letos), rekonstrukce obecního úřadu na družinu (bude letos), nová střecha školy (bude, jestliže vyjde dotace od Středočeského kraje).

Personální změny ve vedení obce. Jana Štichová podala rezignaci na funkci místostarostky obce. Na její místo byl na zasedání zastupitelstva dne 30. března zvolen Václav Beránek ml. Protože se tím podle zákona uvolňuje i místo v radě obce, volilo zastupitelstvo i nového radního a zvolilo Jana Kölbla. Jana Štichová byla potom zvolena na místo předsedkyně finančního výboru. Chci tímto Janě moc poděkovat za její práci v radě a ve funkci místostarostky, kterou dělala při zaměstnání a při péči o dvě děti. Jsem rád, že souhlasila se svou kandidaturou na předsedkyni finančního výboru, protože vím, že je na to dobře kvalifikovaná a také velmi pečlivá. Současně gratuluji oběma zvoleným, Vaškovi Beránkovi i Honzovi Kölblovi, a těším se na spolupráci.

Výběrové řízení na manažera SKC. Na základě doporučení výběrové komise vedené ing. Řešátkovou a po jednání s kandidátem rada obce vybrala za manažera SKC pana Hynka Kašpara. Nový manažer nastoupil do funkce v polovině března. Přejeme mu hodně úspěchů.

Nákup pozemku pro přístup do obecního lesa. Nad chatovou oblastí Křovina v Tremblatech vlastní obec přibližně pětihektarový les. Dosud jsme do něj neměli žádný právní přístup, při těžbě se tam jezdilo přes soukromé pozemky s tichým souhlasem majitelů. Dohodli jsme se s nimi proto na odkoupení čtyřmetrového pruhu o celkové výměře 256 m², který budeme využívat jako přístupovou komunikaci.

Jak hospodaříme. Ke dni 23. 4. jsme měli na účtech 8 103 314 Kč. To je sice zatím dost peněz, ale jednak přibližně 150 000 Kč z toho není našich - jsou to peníze, které jsme přijali od občanů na projekty přípojek a které zaplatíme projektantovi, ale hlavně, teď teprve začneme platit větší platby za stavební práce. Bohužel krize se projevuje i na daňových příjmech, které dostáváme z finančního úřadu, a můžeme čekat, že letošní příjmy obce budou o dost menší než loni.

Projekt vodovodního přivaděče do Kostelních Střimelic. K vodovodnímu přivaděči, který se už staví, se na křižovatce ulic Školní a Fričova (před Přeučilovou vilou) připojí přivaděč do Kostelních Střimelic, který také bude stavět svazek obcí Region Jih. Potrubí půjde po Školní do Střimelické a potom po silnici do Střimelic. V tuto chvíli se zpracovává projekt, pak bude následovat územní rozhodnutí a stavební povolení, zatím není známo, kdy začne stavba.

Autobusová doprava. Od 8. března platí nové jízdní řady. Nejsou sice ideální, ale napravují ty nejhorší nedostatky, které měly jízdní řady zavedené v prosinci: autobus k vlaku do Stránčic odjíždí z Ondřejova v 7.13, tedy o čtvrt hodinu později než předtím, a autobus z Kališův přiváží školní děti do Ondřejova také asi o čtvrt hodinu později, takže nemusí ráno tak brzy vstávat a pak tak dlouho čekat před školou.

Počátkem března se ve Struhařově sešli starostové obcí, kterými projíždějí linky 490 a 383, a hodnotili kvalitu provozu. Konstatovali jsme, že dopravce, Veolia Transport Praha, se zlepšil a že nemáme žádné stížnosti ani jiné poznatky o problémech. Doufáme, že to tak vydrží už natrvalo.

Pobíhání psů. Čas od času musím řešit nějaké stížnosti na volné pobíhání psů. Jde přitom vesměs o velké psy, kterých se lidé (a zvláště děti) bojí. Prosím majitele, aby na své psy dali pozor. Samozřejmě se může stát, že pes uteče, mně se to taky občas stane, ale jde o to, aby to nebylo pravidlem, aby majitel vědomě nenechal volně pobíhat psa, zvláště velkého nebo nebezpečného, který není pod jeho přímou kontrolou. Každý majitel psa je zodpovědný za veškeré škody a zranění, která jeho pes případně způsobí, a v krajním případě, když dojde k vážnému poškození zdraví nebo dokonce ke smrti člověka, je zodpovědný i trestně. Většinou se sice nestane až taková tragédie, ale stejně: zkuste se vžít do kůže malého dítěte, ke kterému běží velký pes. I když mu ten pes nic neudělá, třeba když má náhubek, dítě v tu chvíli trpí velkým strachem. Prosím proto ještě jednou majitele (zvláště větších psů), aby na to mysleli.

Martin Macháček

OSMERO TRÁPENÍ S ODPADY

Trápení první: odpady v přírodě. Stále je mezi námi dost občanů, kteří vyhazují svůj odpad do příkopů a do lesa. Je to neuvěřitelné, ale je to tak. V obci máme dost kontejnerů, kam se dá odpad odložit, pravidelně svážíme i nebezpečný odpad, velkoobjemový

odpad i elektroodpad, a přesto se najdou lidé, kteří raději zajedou s vozíkem do lesa a tam odhodí třeba ledničku. Neuvěřitelné. A není jich málo - myslivci každoročně vysbírají po lese a škarpách přibližně 11 m³ odpadků. Velký dík myslivcům a velká hanba těm, kdo odpady v přírodě odhazují. Podívejte se, jak hezky to nakreslil Jakub Kajuk z 5. třídy. Má pravdu!

Trápení druhé: odpad, který patří jinam. Dvakrát ročně představujeme v obci kontejnery na velkoobjemový odpad - například na nábytek. A pokaždé se z větší části naplní odpadem, který by se pohodlně vešel do černých plastových kontejnerů o objemu 1100 litrů. Do velkoobjemových kontejnerů patří věci, které se do menších nevejdou, například staré kanape. Nepatří tam drobnosti (ty dávejte do popelnic nebo do černých kontejnerů) a nepatří tam ani elektroodpad, jako ledničky, pračky a sporáky. Elektroodpad se sváží dvakrát ročně spolu s nebezpečným odpadem.

Trápení třetí: nedokonalé třídění. Svážení netříděného odpadu je velmi drahé a bude ještě dražší, protože se chystá zdražení poplatků za skládkování. Svážení tříděného odpadu taky není zadarmo, ale je daleko levnější. Proto prosím: co nejvíc tříděte. Většina odpadů dnes pochází z obalů a ty se prakticky všechny dají vytrdit. Papír zvláště do modrých kontejnerů, sklo do zelených a plasty s nápojovými kartony do žlutých. Když navíc kompostujete organický odpad, zjistíte, že do popelnice pomalu není co dávat. Z vlastní zkušenosti vím, že při dobrém třídění stačí pro čtyřčlennou rodinu jedno vyvezení popelnice za 3 až 4 týdny.

Trápení čtvrté: odpady nás stojí moc peněz. V naší obci se od počátku zavedl systém, kdy se poplatek za odpad platí podle počtu lidí, ne podle počtu popelnic. Tento poplatek je dnes zákonem omezen na 500 Kč za osobu a rok. Úředníci a zákonodárci, kteří to tak ustanovili, asi vůbec netuší, kolik likvidace odpadu skutečně stojí. Za roční vyvážení jedné popelnice o objemu 120 litrů (to je ta normální) zaplatí obec dnes 1900 Kč, a tato cena každoročně roste. To znamená, že když má třeba dvojčlenná rodina známku na jednu popelnici, vybereme od ní na poplatek 1000 Kč, ale zaplatíme za ni 1900 Kč za její popelnici + další platby za svoz tříděného, nebezpečného i velkoobjemového odpadu. Celkem vybereme na poplatek za odpad okolo 800 000 Kč ročně a zaplatíme okolo 1 300 000 Kč, dopláčíme tedy půl milionu. V některých jiných obcích každý platí podle toho, kolik popelnic využívá. Za jednu malou tedy zaplatí 1900 korun ročně, za velkou 3300 a když chce tři malé popelnice, má je mít - ale při placení se pořádně prohne. Nevýhodou tohoto systému je, že někteří lidé chtějí ušetřit, a proto radši odnesou odpad na černou skládku. Takových lidí není naštěstí moc, ale škodí hodně. Protože se tomu chceme vyhnout, držíme se poplatku "na hlavu": je pro nás nákladnější, ale černých skládek ubylo.

Trápení páté: sobectví některých lidí. Vždy se v obci najde pár takových, kteří po obci požadují, aby za ně platila likvidaci neúměrně velkého objemu odpadu. Například nedávno jeden člověk, který bydlí sám a platí poplatek 500 Kč ročně, požadoval známku na 240litrovou popelnici, která nás stojí 3300 Kč ročně.

Když jsem mu napsal, že ho přece nebudeme dotovat skoro třemi tisícovkami ročně, odpověděl mi "Vámi uvedené vyčíslení nákladů je v této věci dle mého názoru irelevantní". Jiný občan chtěl pro čtyřčlennou rodinu tři popelnice, to znamená, že by obec doplácela $3 \times 1900 - 4 \times 500 = 3700$ Kč. Zaplatí pánbůh, většinou se s lidmi dá dohodnout, ale někdy je to opravdu trochu těžší.

Trápení šesté: svoz nebezpečného odpadu. Mobilní svoz nebezpečného odpadu se koná jen v určité hodiny. Správně by lidé měli počkat na auto s kontejnerem a předat své nebezpečné odpady přímo řidiči - a ten by jim řekl: toto bereme, toto nebereme. Chtěli jsme to občanům usnadnit, proto jsme tolerovali, když svůj odpad přinesli už předem a nechali ho na hromadě. Bohužel, neovládalo se. Lidé nanosili na hromadu spoustu odpadu, který svozová firma nebere. Například pneumatiky na ráfku. Holá guma svlečená z ráfku je nebezpečný odpad, který odvezou, ale gumu na ráfku nám nikdo nevezme. Prosím zujte gumu z ráfku, než ji dáte do nebezpečného odpadu. A podobných "dárečků" nám po každém svozu nebezpečného odpadu zůstane celá hromada. Bohužel budeme muset změnit tento systém tak, aby se odpad jen předával "z ruky do ruky".

Trápení sedmé: podnikatelský odpad. Obec je povinna likvidovat odpad z domácnosti a za to má právo vybírat poplatek za odpad. Naproti tomu odpad z podnikatelské činnosti si každý podnikatel musí likvidovat na vlastní náklady. Může případně uzavřít smlouvu s obcí, že jí bude platit zvlášť, a pak mu obec bude jeho odpad likvidovat spolu s odpadem z domácnosti. Ale když při svozu nebezpečného odpadu někdo přinese 10 pneumatik nebo gumy z traktoru nebo z nákladáku, tak to asi není odpad z domácnosti. To prostě jen nějaký podnikatel šetří své náklady - na úkor obce, na úkor nás všech. (Mimochodem, podobné je to, když někdo vysype do kontejneru na sklo padesát lahví od fernetu - no to bude asi hospodský, že, a ne odpad z domácnosti. Ale láhve bych toleroval - skla není mnoho a je to tříděný odpad, takže nás to moc nestojí.)

Trápení osmé: nevyužívání zpětného odběru. Pneumatiky podle zákona podléhají zpětnému odběru, to znamená, že každý prodejce je povinen vzít zpět staré pneumatiky a zlikvidovat je. Když kupujete gumy, nenechte se odbýt a ty ojeté prodejci nechte. Ve slušných servisech si staré ojeté gumy samozřejmě nechají. Horší je to, když lidé koupí gumy po internetu a pak koukají, jak se starých zbavit. V horším případě je hodí do lesa, v lepším nám je přinesou a my za likvidaci jedné pneumatiky z osobáku zaplatíme necelou stovku. I to jde z kapsy nás všech.

Podle zákona o odpadech podléhají zpětnému odběru oleje, akumulátory, baterie, výbojky a zářivky, pneumatiky a elektrozařízení pocházející z domácnosti. Zákon dále říká: "Poslední prodejce je povinen při prodeji výrobků, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, informovat spotřebitele o způsobu zajištění zpětného odběru těchto použitých výrobků. V případě, že tak neučiní, je povinen tyto použité výrobky odebrat přímo v provozovně, a to bez nároku na úplatu od spotřebitele, po celou provozní dobu a bez vázání odebrání použitých výrobků určených ke zpětnému odběru na nákup zboží." Jinými slovy, v obchodě, kde se prodávají pneumatiky, vám musejí říct, kde se dá stará pneumatika bezplatně odevzdat, a když vám to neřeknou, musejí ji bezplatně odebrat sami - i když u nich nic nekoupíte!

Prosím myslíte na toto osmero trápení s odpady. Snažte se postupovat rozumně. Jde nám přece všem o to, aby se v naší obci a v jejím okolí neválely odpadky. A taky snad o to, aby nikdo netahal obci zbytečně peníze z kapsy. Moc vám za to děkuji a příroda vám poděkuje ještě víc.

Martin Macháček

STRUČNÁ HISTORIE ONDŘEJOVSKÉ ŠKOLY, DÍL DRUHÝ

V minulém čísle Ozvěn jsem psal o nejstarší školní budově - čp. 68 z roku 1836. Do roku 1950 v ní byla celá škola. Protože v této staré budově jsou jen tři učebny, vešla se do ní jen obecná škola o třech třídách. Když se po válce ondřejevští radní rozhodli, že v obci bude celá základní škola (tehdy se jí říkalo "osmiletá střední škola"), bylo pro ni třeba mít další budovu.

Naštěstí obec takovou budovu měla: dům čp. 168, který byl postaven v r. 1926 za starostování Jana Tlamichy. Předtím na tomto pozemku stály chlévy a stodola. Cena stavby (bez řeziva, to dodávala obec z vlastních lesů) byla 116 000 tehdejších korun, což nebylo málo. Při přepočtu na mzdy se dá říct, že tehdejší koruna byla asi jako 30 dnešních; to by znamenalo, že na dnešní peníze by budova stála asi 3,5 milionu. Myslím ale, že za stejnou cenu by se dnes ani přesně stejná budova postavit nedala - "přesně stejná" znamená, že by neměla elektřinu, vodovod, kanalizaci, záchody (kadi-budka byla na dvorku), koupelny (mylo se v lavuru) ani obklady. Podlahy byly z jedlových prken a ty, jak bylo řečeno, dala obec ze svého. V obecním archivu jsem našel zajímavou „smlouvu o dílo“ mezi stavitelem a obcí; přetiskuji ji na poslední stránce tohoto čísla.

Nový obecní dům čp. 168 byl stavěn především pro poštu (před rokem 1926 byla pošta v jednom z domů proti kostelu). Pošta byla v přízemí, a v prvním patře byl byt pro svobodného učitele a úřadovna řídicího učitele školy, tj. dnešními slovy ředitelna. Později tam bydleli i poštovní asistent; a protože jeden z poštovníků, pan Klouček, měl za ženu zubařku a současně muzikantku, byla tam i zubní ordinace, kde paní Kloučková vrtala zuby šlapací vrtačkou, a "hudební škola", kam se děti chodily učit hrát.

Dům čp. 168 tehdy nebyl propojen se školní budovou čp. 68 jako dnes. Vcházelo se do něj z ulice po několika schodech naproti dnešnímu penzionu Romana Valenty. Dnes je tento vchod zazděn, ale ještě před pár desítkami let po něm byly v místech prostředního (širšího) okna ještě patrné stopy.

K domu byl asi ještě před válkou přistaven úzký a vysoký přístavek v koutě vedle schodiště, na straně nejbližší ke kostelu. Nepodařilo se mi zjistit, kdy a proč se stavěl - v kronice o tom nic není a ani nejstarší pamětníci si nevzpomínají na dobu, kdy ještě nebyl. Když si ho však podrobně prohlédneme, je jasné, že byl doatečně "dolepen" k už hotovému domu čp. 168.

Poštovní úřad se do nového domu nastěhoval 25. dubna 1927. Krátce poté, 5. května 1927, byla na tomto úřadě zřízena veřejná telefonní hovorna „k použití všemu obecnstvu“, jak se píše v kronice. Obec na tuto hovornu přispěla částkou 5 400 Kč. Když už je řeč o telefonu: první telefonní linka do Ondřejova byla zavedena

Ondřejovská škola v 60. letech